

КОЧЕРЖУК Денис Васильович

Заслужений артист естрадного мистецтва України,

доцент кафедри музичного мистецтва

Навчально-наукового інституту театрального та музичного мистецтва,

ПЗВО «Київський міжнародний університет»

<https://orcid.org/0000-0002-9280-7973>

МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ: ПРАКТИКА ЗВУКОЗАПИСУ ТВОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСЕННОЇ ЕСТРАДИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Одним із надзвичайно важливих питань сьогодення, у галузі музичного мистецтва, постає практика звукозапису творчого матеріалу виконавців, що здійснюється в умовах воєнного стану на території України. Наразі, для досягнення значної популярності співака та популяризації його музичних творів, за умов щодо логістичної та патріотичної відповідності для населення та вимогам смаку соціальних спільнот, є проблема розвитку україномовного репертуару, зокрема: поєднання художніх якостей композиції, яскравість твору, територіальна відповідність та доступність для населення в мережах мас-медіа простору. В зв'язку з цим, особливості вище зазначених вимог, у свою чергу, диктують певні теоретико-практичні правила щодо інтонаційної основи у розвитку популярних пісень в Україні.

Мультимедійні технології, зокрема — звукозапис, стали провідними формами у мультимедійній глобалізації світу та розповсюдженням українського музичного контенту. Однак, інтенсивний розвиток процесів аудіовізуальної продукції та широке використання засобів мультимедійних програм, у різних видах музичної творчості, ознаменувало комплексний ряд науково-творчих проблем, що потребують поглибленого обґрунтування та практичного вирішення поставлених завдань, завдяки сучасними дослідженнями у галузях аудіовізуальної та музичної продукції.

Процеси звукозапису поширилися завдяки інформаційно-комп'ютеризованій системі у період XX-XXI ст.. Розвиток звукозаписуючого обладнання надав поштовх до масового виробництва мультимедійної продукції та використання музикознавчих баз у різних галузях музичної творчості. Сучасна естетика звукозапису — це зміна живого виконання на штучне, враховуючи те, що переважна більшість слухачів сприймають музику в цифрових зразках, що стає очевидною відповідальністю звукорежисера у формуванні естетичних смаків населення. Необхідно зауважити, що генеза звукозапису та звукозаписуючого обладнання, незважаючи на величезну фонографічну палітру можливостей, є всього лише новим етапом еволюції музично-виражальних засобів. Вони не замінюють творчість, талант і культуру композиторів, музикантів, виконавців та звукорежисерів. Проте, в умовах війни, мультимедійні процеси є вагомим помічником у популяризації української творчості сучасних артистів. Наразі в масове виробництво естрадних творів, потрапляє значна кількість фольклорного (народного) матеріалу, зокрема це пісні як: «Ой у лузі червона калина», «В вже літ більш двісті», «Балада про мальви» тощо. Завдяки

студійним процесам, означені твори отримали нове життя у суспільстві, зайняли свою нішу серед молоді та активно ознаменуються у творчих програмах музичних шкіл, ЗВО та інших мистецьких закладів.

Звукозапис у ракурсі практичних аспектів сьогодення, що виходять за рамки технічних рішень, має найбезпосередніше відношення до створення, зберігання та відображення культурних фонографічних цінностей (результатів творчої спадщини України в галузях музичного мистецтва та культурології). Важко уявити, але на початку свого існування структура звукозапису була лише породженням технічного прогресу.

Системи використання сучасного звукозапису, безумовно, впливають на розвиток українського музичного мистецтва. Мова тут йде не тільки про запис або ж відтворення твору на цифровому носії, але й про формування нового музичного продукту кількома особами, які значною мірою створюють та моделюють композиції. Тому фахівці мистецьких галузей повинні з'ясувати етапи використання музичних технологій на студійному обладнанні солістами та звукорежисерами. Проте, в наукових журналах з музикознавства, мало відомо про освоєння та дотримання якості музичної процедури, що є складовою частиною впливу звукозаписуючих процесів на формування фонокомпозиції. Досить дивним є те, що ніхто з наукових діячів не звернув уваги на дану проблематику. В результаті програмування музичних творів прослуховуються уявні емоції вокалістів у поєднанні з музикою. Солісту необхідно відчувати кожен музичний інструмент під час його відображення у фонограмі для більш точної передачі характеру, метою якого є максимально наблизитися та досягнути художній задум автора. Задля досягнення ролі технологій у мистецтві необхідно здійснити аналіз роботи під час звукового запису: парадигма рішень запису голосу; історичні процеси створення компонентних складових до студійних приміщень; обов'язки звукорежисера та виконавця, що пов'язані з процесом створення пісні; можливості психоакустичних спрямувань та процеси пізнання явищ звукозапису фахівцями в галузі звукорежисерського напрямку; усвідомити засвоєння концепції практики запису в студії на основі сучасних популярних музикознавчих досліджень.

В 2022 році змінилися культурологічні погляди соціальних спільнот в українському суспільстві. За допомогою засобів комунікацій та розповсюдження інформації створюється демократизація культурних течій та відбувається порушення послідовності дій у духовній сфері. Українська музична культура почала активно витісняти музичні течії інших країн, зокрема країни-агресора. Концертні організації, продюсерські центри стають на захист та розвиток національної культури. Багатьма діячами культури, зокрема меценатами мистецького профілю, починають виділятися кошти на створення українських музичних творів, таким чином народжуються нові вокально-виконавські колективи, надаються концерти вітчизняних артистів в межах деокупованих території, популяризується українське мистецтво за межами держави, а також — проводяться благодійні концерти на підтримку ЗСУ. В зв'язку з цим, можливість використання компонентів аудіовізуальної галузі надали змогу активно розповсюдити культуро-творчі цінності українського суспільства як: записувати, відтворити та запустити у ротацію музичний матеріал як для української публіки, так й для європейського суспільства.

Здійснені нами дослідження, вкотре зазначило, що виконавці-солісти, колективи та студійні корпорації під новим кутом розглянули процеси роботи

звукзапису та аудіовізуальної продукції, чим забезпечили значний успіх розвитку українського патріотичного контенту, а також заснували нову форму відтворення естрадного напрямку в музиці. Діяльність течій: звукорежисерської та виконавської, впевнено крокує у майбутнє, постійно знаходячись у процесі пошуку нових фонографічних звуків, мистецьких жанрів та культурологічних стилів. Така спорідненість між процесами відтворить принципово якісний, універсальний та індивідуальний музичний контент, що стане першопочатком повномасштабного розвитку галузі естрадного співу України. А інтенсивний процес роботи над створенням україномовних пісень, надасть виконавцю більше простору для власних вокальних експериментів та використання українських зворотів й фонетики, що дозволить відрізнити його твори поміж інших артистів, надаючи при цьому слухачеві нових відтінків звуку та аранжування, а також можливість закріпитися українській музичній культурі в світовому інформаційно-культурному просторі.